

ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ
sekretariát předsedy

V Praze dne 29. prosince 2008
Č.j.: CKP 2008/1761/10/ÚPV

Z pověření předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) odpovídám na Vaši stížnost ze dne 1.12.2008, která byla Úřadu doručena dne 3.12.2008. Předmětná stížnost byla doplněna dopisem ze dne 5.12.2008. Předmětem stížnosti je nesouhlas s rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 24.11.2008, č.j.: O-447295, kterým byl zamítnut rozklad jako opožděný. Rozhodnutí předsedy Úřadu o zamítnutí rozkladu bylo vydáno i přesto, že příslušný správní poplatek za přijetí rozkladu byl uhrazen na základě písemné výzvy Úřadu ze dne 10.9.2008 a to v souladu s jejím obsahem. Postup Úřadu tak sledujete minimálně za nestandardní, z etického hlediska těžko obhajitelný. Po prošetření sděluji:

Dle ustanovení § 42 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, lze proti rozhodnutí Úřadu podat ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení rozhodnutí rozklad. Rozklad se považuje za podaný až poté, co je zaplacen správní poplatek podle zvláštního právního předpisu. Lhůtu k podání rozkladu nelze prodloužit a její zmeškání nelze prominout.

Správní poplatek za podání rozkladu je dle Sazebníku správních poplatků splatný při přijetí podání. Nezaplatí-li poplatník poplatek v době jeho splatnosti, je povinností správního úřadu ho vyzvat, aby tak učinil ve lhůtě do 15 dnů ode dne, který následuje po doručení výzvy k zaplacení správního poplatku (viz ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích).

Vámi napadený postup Úřadu, tj. vyzývání poplatníka k úhradě správního poplatku i po uplynutí lhůty definované v § 42 zákona č. 441/2003 Sb., byl přijat na základě rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Ans 5/2005 (viz příloha), jímž byla zamítnuta kasační stížnost Úřadu proti rozsudku Městského soudu v Praze č.j.: 8 Ca 248/2004. Dle cit. rozsudku Nejvyššího správního soudu je Úřad povinen při vybírání správního poplatku za jakékoli podání postupovat dle zvláštního právního předpisu, na který odkazuje sám zákon o ochranných známkách, tedy dle zákona o správních poplatcích. Jestliže zákon o správních poplatcích stanovuje správnímu orgánu v případě, že správní poplatek není zaplacen, vyzvat podatele k jeho zaplacení, je Úřad povinen postupovat tímto způsobem i vůči účastníkovi řízení, **neboť mu tak výslovně stanoví právní předpis a není zde tudíž prostor pro uvážení správního orgánu, zda výzvu podateli pošle či nikoli. Až poté, co je podateli doručena předmětná výzva, a poté, co podatel zaplatí příslušný správní poplatek, je Úřad oprávněn posuzovat dodržení lhůty k podání rozkladu dle ustanovením § 42 odst. 2 zákona č. 441/2003 Sb. Její nedodržení, tedy opožděnost podání, pak je nutno přičítat k tíži účastníka řízení, který v případě, že má zájem na projednání rozkladu, musí nejen rozklad podat, ale i ve lhůtě pro jeho podání zaplatit správní poplatek.**

S ohledem na výše uvedené a skutečnost, že při podání rozkladu nebyl uhrazen příslušný správní poplatek, byl Úřad povinen Vás dle ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 634/2004 Sb. vyzvat (bez ohledu na lhůtu definovanou v zákoně č. 441/2003 Sb. pro řádné podání rozkladu) k zaplacení správního poplatku za přijetí rozkladu. I přesto, že příslušný správní poplatek byl uhrazen v zákonné lhůtě uvedené ve výzvě Úřadu ze dne 10.9.2008, samotná lhůta pro řádné podání rozkladu (viz § 42 zákona č. 441/2003 Sb.) marně uplynula dne 1.9.2008. Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 24.11.2008, č.j.: O-447295, bylo shledáno za věcně správné a řádně odůvodněné.

Při výzvě k zaplacení správního poplatku za přijetí rozkladu Vás Úřad na uplynulou lhůtu k podání rozkladu a důsledky úhrady správního poplatku po lhůtě k podání rozkladu upozornil (viz odst. 2 výzvy k zaplacení správního poplatku ze dne 10.9.2008).

Je-li výše uvedené vysvětlení pro Vás nedostačující nebo máte-li další dotazy, neváhejte se na nás obrátit.

Přílohy:

- 1) Kopie rozsudku Nejvyššího správního soud, č.j.: 7 Ans 5/2005
- 2) Kopie výzvy k zaplacení správního poplatku ze dne 10.9.2008

6868

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy [redacted] a soudců [redacted] a [redacted] v právní věci stěžovatele Úřadu průmyslového vlastnictví, se sídlem v Praze 6, A. Čermáka 2a, za účasti společnosti [redacted], zastoupené [redacted] advokátem se sídlem [redacted], v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 6. 2005, č. j. 8 Ca 248/2004 - 53,

takto:

- I. Kasační stížnost se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem městského soudu bylo stěžovateli uloženo, aby ve lhůtě jednoho měsíce vydal rozhodnutí o rozkladu obchodní společnosti [redacted], se sídlem [redacted], (dále jen „účastník řízení“), proti rozhodnutí stěžovatele ze dne 26. 1. 2004, č. j. O-178499, kterým tento rozhodl o výmazu ochranné známky „OSMANY LAFFITA“, zapsané pod č. 251669, jejímž majitelem byl účastník řízení, a dále, aby stěžovatel uhradil účastníku řízení ve výroku blíže specifikované náklady řízení.

Ve včas podané kasační stížnosti namítl stěžovatel, že městský soud ve svém rozhodnutí nesprávně aplikoval ust. § 42 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o ochranných známkách“), který ve svém odst. 2 stanoví, že rozklad se považuje za podaný až poté, co je zaplacen správní poplatek podle zvláštního právního předpisu. Tento

zákon však nestanoví mechanismus vybírání poplatku, ale pouze jeho výši. Stěžovatel se domnívá, že názor soudu, že měl vyzvat toho, kdo podává rozklad, k zaplacení správního poplatku, je nesprávný, což je zřejmé z kontextu odst. 1 a 2 citovaného ustanovení, neboť lhůtu jednoho měsíce k podání rozkladu nelze prodloužit. Z výše uvedeného je zřejmé, že ve věcech známkových není možné aplikovat ust. § 6 zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o správních poplatcích“), neboť není možné kumulativně splnit podmínky, že rozklad je nutno podat do jednoho měsíce, že lhůtu k jeho podání nelze prodloužit a její zmeškání prominout, že se rozklad považuje za podaný jen, je-li zaplacen správní poplatek, a že je stěžovatel podatele rozkladu povinen vyzvat k zaplacení poplatku a stanovit mu k tomu lhůtu 15ti dnů. Názor městského soudu je proto v rozporu s pravidly formální logiky, v důsledku čehož bylo ust. § 42 zákona o ochranných známkách nesprávně vyloženo. S ohledem na okolnost, že rozklad je podaný teprve tehdy, je-li zaplacen správní poplatek, je nutno konstatovat, že rozklad nebyl podán. Proto byl účastníkovi řízení poplatek, který zaplatil dne 21. 10. 2004, vrácen. Stěžovatel dále poukázal na skutečnost, že je nereálné rozhodnout o rozkladu ve lhůtě jednoho měsíce, neboť je nutno učinit úkony dle ust. § 56 správního řádu. Soud tedy k rozhodnutí o rozkladu nestanovil lhůtu přiměřenou, když zvláštní právní předpis nestanoví lhůtu k projednání rozkladu žádnou. Z důvodu, že rozklad není podán, není možné o něm vést řízení a v tomto řízení vydat rozhodnutí, proto má stěžovatel za to, že městský soud při svém rozhodnutí nesprávně zjistil skutkový a právní stav. Proto je jeho rozhodnutí nezákonné a jako takové je nutno ho zrušit a věc soudu vrátit k novému projednání.

Ze správního spisu, který soudu předložil městský soud, vyplynuly následující podstatné skutečnosti:

Dne 24. 2. 2003 byla na základě žádosti společnosti [redacted] (od které byla ochranná známka převedena na účastníka řízení) zapsána ochranná známka „OSMANY LAFFITA“ do rejstříku ochranných známek pod č. 251669. Na návrh [redacted] byla ochranná známka rozhodnutím stěžovatele ze dne 26. 1. 2004, č. O-178499, vymazána z rejstříku ochranných známek. Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení rozklad. Z přípisu stěžovatele, kterým tento odpovídal na podání účastníka řízení, ze dne 9. 8. 2004 vyplynulo, že stěžovatel o rozkladu účastníka řízení nerozhodl, neboť vzhledem k tomu, že účastník řízení nezaplatil ve stanovené lhůtě správní poplatek, považoval stěžovatel podání účastníka řízení za nepodaný rozklad. Rozhodnutím stěžovatele ze dne 23. 11. 2004, č. O-178499, byl účastníkovi řízení vrácen soudní poplatek, který byl zaplacen dne 21. 10. 2004.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené rozhodnutí městského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ust. § 42 odst. 1 zákona o ochranných známkách proti rozhodnutí Úřadu lze podat ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení rozhodnutí rozklad. Rozklad má odkladný účinek. Lhůtu k podání rozkladu nelze prodloužit a její zmeškání nelze prominout. Dle odst. 2 citovaného ustanovení rozklad se považuje za podaný až poté, co je zaplacen správní poplatek podle zvláštního právního předpisu.

Dle ust. § 6 odst. 1 zákona o správních poplatcích poplatky stanovené v sazebníku pevnou částkou se platí bez vyměření a jsou splatné před provedením úkonu uvedeného v jednotlivých položkách sazebníku, není-li stanoveno jinak v poznámkách k jednotlivým položkám sazebníku. Nezaplatí-li poplatník poplatek v této době, vyzve ho správní orgán,

aby tak učinil do 15 dnů ode dne, který následuje po doručení výzvy. Současně ho poučí, že nebude-li výzvě vyhověno, zahájené řízení se zastaví. Proti výzvě k zaplacení poplatku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne, který následuje po doručení výzvy.

Zásadní stížní námitkou stěžovatele je jeho nesouhlas s výkladem ust. § 42 odst. 2 zákona o ochranných známkách ve spojení s ust. § 6 odst. 1 zákona o správních poplatcích tak, jak ho učinil městský soud v odůvodnění svého rozhodnutí. Nejvyšší správní soud spornou věc posoudil tak, jak je uvedeno níže.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že obě výše citovaná ustanovení nelze vykládat způsobem, který prezentuje stěžovatel ve své kasační stížnosti. Stěžovatel uvádí, že „na podání rozkladu ve věcech známkových nebylo možné aplikovat ust. § 6 zákona o správních poplatcích“. Z předmětného zákona ani ze zákona o ochranných známkách však nevyplývá, že by některý z nich aplikaci ust. § 6 zákona o správních poplatcích v řízení dle ust. § 42 zákona o ochranných známkách výslovně vylučoval. V případě, že tomu tak není, je tedy stěžovatel při vybírání správního poplatku za jakékoliv podání povinen postupovat dle zvláštního právního předpisu, na který odkazuje sám zákon o ochranných známkách, tedy dle zákona o správních poplatcích, neboť právní předpis, dle kterého je postupováno ve známkoprávních věcech, neobsahuje vlastní ustanovení upravující postup při výběru správních poplatků. Jestliže tedy ust. § 6 zákona o správních poplatcích stanovuje správnímu orgánu v případě, že správní poplatek není zaplacen, vyzvat podatele k jeho zaplacení, byl stěžovatel povinen postupovat tímto způsobem i vůči účastníkovi řízení, neboť mu tak výslovně stanoví právní předpis a není zde tudíž prostor pro uvážení správního orgánu, zda výzvu podateli pošle či nikoliv. Až poté, co je podateli (v souzené věci účastníkovi řízení) doručena předmětná výzva, a poté, co podatel zaplatí příslušný správní poplatek, je stěžovatel oprávněn posuzovat dodržení lhůty k podání rozkladu dle ust. § 42 odst. 2 zákona o ochranných známkách. Její nedodržení, tedy opožděnost podání, pak je nutno přičítat k tíži účastníka řízení, který v případě, že má zájem na projednání rozkladu, musí nejen rozklad podat, ale i ve lhůtě pro jeho podání zaplatit správní poplatek.

K námitce stěžovatele týkající se nepřiměřenosti délky lhůty stanovené mu městským soudem pro rozhodnutí o rozkladu účastníka řízení uvádí Nejvyšší správní soud, že lhůta je s ohledem na všechny okolnosti případu přiměřená.

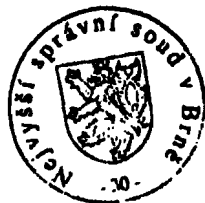
Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí soudu přezkoumal v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel ve své kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti. Ze všech shora uvedených důvodů shledal kasační stížnost jako nedůvodnou, a proto ji podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl bez jednání postupem dle § 109 odst. 1 citovaného zákona, dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto nemá právo

na náhradu nákladů řízení. Účastník řízení nárok na náhradu nákladů řízení nevznese, proto mu ho soud nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. ledna 2006

[Redacted signature]

předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

[Redacted signature] 3

22
 ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ
 Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 - Bubeneč

Doručit

_____
 _____
 _____

Značka spisu: O-447295
 Vaše zn.: Datum podání: 12.04.2007
 Číslo zápisu:
 Znění: miss EUROPE & WORLD JUNIOR

V korespondenci uveďte značku spisu I

V Praze dne 10.9.2008

Podání rozkladu – výzva k zaplacení správního poplatku

Úřad průmyslového vlastnictví obdržel Vaše podání rozkladu bez dokladu o zaplacení správního poplatku.

Podle § 5 odst. 2 zák. č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, Vás vyzýváme, abyste správní poplatek, který měl být zaplacen současně s podáním rozkladu v částce 1 000,- Kč podle položky 127 písm. b) Sazebníku správních poplatků, jež tvoří přílohu výše uvedeného zákona, zaplatil do 15 dnů ode dne doručení této výzvy. Správní poplatek uhradte na účet Úřadu č. 3711-21526001/0710. Konstantní symbol u převodu z účtu je 1148. Variabilní symbol je 3447295.

Současně si Vás dovoluujeme upozornit na skutečnost, že lhůta k podání rozkladu, a tím i k zaplacení správního poplatku, uplynula dne 1.9.2008. Rozhodnete-li se přesto poplatek uhradit, bude Vaše opožděný rozklad v souladu s ustanovením § 92 zákona č. 500/2004 Sb. považován jako podnět k mimořádnému oprávněnému prostředku, tj. bude zkoumáno, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.

Nebude-li správní poplatek uhrazen, bude rozklad považován za nepodaný.

Poučení:

Proti této výzvě lze podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne, který následuje po jejím doručení (§ 5 odst. 2 zákona č. 634/2004 Sb.). Podané odvolání nemá odkladný účinek (§ 48 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění platných předpisů).

_____
 _____
 vstupní a poplatkové oddělení